Sygn. akt:KIO 3073/25

WYROK

Warszawa, 3 września 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący:Bartosz Stankiewicz

Protokolant: Mikołaj Kraska

po rozpoznaniu na rozprawie 2 września 2025 r. odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej 23 lipca 2025 r. przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: REMONDIS Medison spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą
w Dąbrowie Górniczej przy ul. Puszkina 41 (42-530 Dąbrowa Górnicza) oraz Szpital Specjalistyczny Świętego Ducha w Sandomierzu z siedzibą w Sandomierzu przy ul. Schinzla 13 (27-600 Sandomierz) w postępowaniu prowadzonym przez Wojewódzki Szpital Specjalistyczny im. Św. Rafała w Czerwonej Górze z siedzibą w Czerwonej Górze pod numerem 10 (26-060 Chęciny)

przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego – wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: ECO-ABC spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą
w Bełchatowie przy ul. Przemysłowej 71 (97-400 Bełchatów) oraz ECO CLEAN ENERGY spółki akcyjnej z siedzibą w Bełchatowie przy ul. Przemysłowej 71 (97-400 Bełchatów)

orzeka:

1. Oddala odwołanie.
2 . Kosztami postępowania obciąża wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: REMONDIS Medison spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą
w Dąbrowie Górniczej oraz Szpital Specjalistyczny Świętego Ducha w Sandomierzu i:
2.1. zalicza na poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 7 500 zł 00 gr (siedem tysięcy pięćset złotych zero groszy) uiszczoną przez tego wykonawcę tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty zamawiającego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika;
2.2. zasądza od wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: REMONDIS Medison spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Dąbrowie Górniczej oraz Szpitala Specjalistycznego Świętego Ducha w Sandomierzu na rzecz zamawiającego Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego im. Św. Rafała w Czerwonej Górze kwotę w wysokości 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty strony poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Na orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:……..……

Sygn. akt:KIO 3073/25

U z a s a d n i e n i e

Wojewódzki Szpital Specjalistyczny im. Św. Rafała w Czerwonej Górze zwany dalej „zamawiającym”, prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, na podstawie przepisów ustawy z 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1320 ze zm.) zwanej dalej: „Pzp”, w trybie podstawowym, pn.: *Odbiór, transport i utylizacja odpadów medycznych oraz dostarczenie materiałów do pakowania odpadów,* znak sprawy: ZP-1080-2025, zwane dalej „postępowaniem”. Postępowanie zostało podzielone na pięć zadań.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało zamieszczone w Biuletynie zamówień Publicznych 10 czerwca 2025 r., pod numerem: 2025/BZP 00271254.

Szacunkowa wartość zamówienia, którego przedmiotem są usługi jest niższa od kwot wskazanych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 Pzp.

23 lipca 2025 r. wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia: REMONDIS Medison Sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej oraz Szpital Specjalistyczny Świętego Ducha w Sandomierzu (zwani dalej: „odwołującym”) wnieśli odwołanie od czynności zamawiającego w przedmiocie dokonania wyboru oferty najkorzystniejszej złożonej przez konsorcjum ECO – ABC Sp. z o.o. oraz ECO CLEAN ENERGY S.A. w zakresie zadania nr 1.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie:

1) art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp przez przyjęcie przez zamawiającego, że oferta złożona przez konsorcjum ECO – ABC Sp. z o.o. oraz ECO CLEAN ENERGY SA nie podlega odrzuceniu
z uwagi na fakt, iż jest niezgodna z warunkami zamówienia, które zostały przez zamawiającego przedstawione;
2) art. 226 ust. 1 pkt 7 Pzp w związku z art. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 roku o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji przez zaniechanie przez zamawiającego odrzucenia oferty konsorcjum ECO – ABC Sp. z o.o. oraz ECO CLEAN ENERGY SA z uwagi na to, że oferta złożona została w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji, albowiem konsorcjum ECO – ABC Sp. z o.o. oraz ECO CLEAN ENERGY SA świadomie naruszyło interes innego przedsiębiorcy Szpitala Specjalistycznego Ducha Świętego w Sandomierzu – konsorcjanta odwołującego przez wprowadzenie w błąd zamawiającego w piśmie z 2 lipca 2025 r., stanowiącego odpowiedź na wezwanie zamawiającego z 27 czerwca 2025 r. przez wskazanie, że konsorcjum ECO – ABC Sp. z o.o. oraz ECO CLEAN ENERGY SA zwracało się do spalarni Sandomierzu z pismem o udzielenie informacji czy posiada ona wolne moce przerobowe na potrzeby postępowania, jednocześnie wskazując, iż do 2 lipca 2025 r. nie otrzymało żadnej informacji ze strony spalarni, co jest niezgodne ze stanem faktycznym sprawy – konsorcjum ECO – ABC Sp. z o.o. oraz ECO CLEAN ENERGY SA w toku całego postępowania nie zwracało się do Szpitala Specjalistycznego Ducha Świętego w Sandomierzu z żadnym pismem, w tym z zapytaniem o możliwość zawarcia umowy konsorcjum oraz z pytaniem
w kwestii mocy przerobowych spalarni na potrzeby postępowania, co zostało potwierdzone
w oświadczeniu spalarni w Sandomierzu z 23 lipca 2025 r. Powyższe działanie konsorcjum ECO – ABC Sp. z o.o. oraz ECO CLEAN ENERGY SA było sprzeczne z dobrymi obyczajami m.in. zasadą uczciwości kupieckiej, ponieważ na skutek działań niezgodnych z ww. zasadą – działając w pełni świadomie zmierza do wygrania postępowania, co niewątpliwie naruszało interes odwołującego.

Odwołujący wniósł o:
- unieważnienie czynności zamawiającego o wyborze oferty konsorcjum ECO – ABC Sp.
z o.o. oraz ECO CLEAN ENERGY S.A.;
- dokonanie powtórnej oceny ofert oraz podjęcie czynności wykluczenia konsorcjum ECO – ABC Sp. z o.o. oraz ECO CLEAN ENERGY S.A. oraz odrzucenia oferty konsorcjum ECO – ABC Sp. z o.o. oraz ECO CLEAN ENERGY SA podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp oraz art. 226 ust. 1 pkt 7 Pzp w związku z art. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Odwołujący wyjaśnił, że jego interes prawny polegał na tym, że złożona przez niego oferta jest najkorzystniejsza i gdyby zamawiający nie podjął decyzji o wyborze oferty konsorcjum ECO – ABC Sp. z o.o. oraz ECO CLEAN ENERGY S.A., odwołujący byłby wykonawcą przedmiotowego zamówienia.

W uzasadnieniu odwołania została przedstawiona argumentacja dla podniesionych zarzutów.

Przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego zgłosili wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia: ECO-ABC Sp. z o.o. z siedzibą w Bełchatowie oraz ECO CLEAN ENERGY S.A. z siedzibą w Bełchatowie.

28 sierpnia 2025 r. zamawiający złożył do akt sprawy odpowiedź na odwołanie, w której przedstawił stanowisko dla wniosku o oddalenie w całości zarzutów odwołania.

1 września 2025 r. wykonawca zgłaszający przystąpienie złożył do akt sprawy pismo procesowe wraz z załącznikami, w którym przedstawił stanowisko dla wniosku o oddalenie odwołania w całości.

2 września 2025 r. odwołujący przedstawił pismo, do którego załączył dowód w postaci zestawienia ilości odpadów przyjętych do unieszkodliwienia, na potwierdzenie dysponowania wolnymi mocami przerobowymi.

Na podstawie dokumentacji przedmiotowego postępowania, złożonych dowodów oraz biorąc pod uwagę stanowiska stron i uczestnika postępowania odwoławczego, Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

Wobec spełnienia przesłanek określonych w art. 525 Pzp, Izba stwierdziła skuteczność przystąpienia zgłoszonego przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: ECO-ABC Sp. z o.o. z siedzibą w Bełchatowie oraz ECO CLEAN ENERGY S.A. z siedzibą w Bełchatowie (zwanych dalej jako: „przystępujący”), do udziału w postępowaniu odwoławczym po stronie zamawiającego. W związku z tym ww. wykonawca stał się uczestnikiem postępowania odwoławczego.

Izba stwierdziła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania na podstawie art. 528 Pzp i skierowała odwołanie na rozprawę.

Izba uznała, że odwołujący posiadał interes w uzyskaniu zamówienia oraz mógł ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy, czym wypełnił materialnoprawne przesłanki dopuszczalności odwołania, o których mowa w art. 505 ust. 1 Pzp.

Izba zaliczyła na poczet materiału dowodowego:

1)dokumentację przekazaną w postaci elektronicznej, zapisaną na płycie CD, przesłaną do akt sprawy przez zamawiającego 29 sierpnia 2025 r., w tym w szczególności:
- ogłoszenie o zamówieniu;
- specyfikację warunków zamówienia (zwaną dalej nadal: „SWZ") wraz z załącznikami;
- oferty złożone w postępowaniu w ramach zadania nr 1;
- wezwanie do złożenia wyjaśnień z 20 czerwca 2025 r. skierowane do przystępującego;
- wyjaśnienia przystępującego z 23 czerwca 2025 r. stanowiące odpowiedź na powyżej wskazane wezwanie;
- pismo odwołującego z 26 czerwca 2025 r. skierowane do zamawiającego;
- wezwanie do złożenia wyjaśnień z 27 czerwca 2025 r. skierowane do przystępującego;
- wyjaśnienia przystępującego z 2 lipca 2025 r. stanowiące odpowiedź na powyżej wskazane wezwanie;
- informację z 18 lipca 2025 r. o wyborze najkorzystniejszej oferty w zakresie zadania nr 1;

2)załączniki do odwołania:
- umowę nr 28/U/2024 zawartą 19 sierpnia 2024 r. pomiędzy zamawiającym, a konsorcjum REMONDIS Medison Sp. z o.o., REMONDIS Medison Rzeszów Sp. z o.o. oraz Szpital Specjalistyczny im. Ducha Świętego w Sandomierzu;
- pismo z Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego z 6 lipca 2023 r.;
- oświadczenie z 17 czerwca 2025 r., złożone przez zarządzającego spalarnią w Sandomierzu w przedmiocie posiadania wolnych mocy przerobowych na potrzeby niniejszego postępowania;
- oświadczenie zarządcy instalacji w Sandomierzu z 23 lipca 2025 r.;

3)załączniki do pisma procesowego przystępującego:
- zestawienie obrazujące część kontraktów zawartych przez odwołującego z ilością odpadów przyjętych do unieszkodliwiania i porównaniem ich do mocy przerobowych wynikających
z decyzji na unieszkodliwianie odpadów;
- pismo przystępującego z 18 czerwca 2025 r.;
- dokumentację postępowania ze Świętokrzyskiego Centrum Onkologii w Kielcach, szpitala
w Chmielniku i szpitala w Ostrowcu Świętokrzyskim;
- pismo z Ministerstwa Klimatu z 1 lipca 2025 r.;
- zestawienie ilości odpadów unieszkodliwionych przez przystępującego w Świętokrzyskim Centrum Onkologii w Kielcach w 2022 r., 2023 r. i 2024 r.;
- decyzję na unieszkodliwianie odpadów przez spalarnię w Sandomierzu;

4)złożone wraz z pismem z 2 września 2025 r. przez odwołującego – zestawienie ilości przyjętych do unieszkodliwienia odpadów za miesiąc sierpień i czerwiec;

5)złożony na posiedzeniu przez przystępującego wydruk korespondencji z poczty elektronicznej z 30 czerwca 2025 r.

Izba ustaliła co następuje

Zamawiający w treści opisu przedmiotu zamówienia, stanowiącego załącznik nr 2 do SWZ w pkt II ppkt 1 określił, że przedmiot zamówienia w zakresie zadania nr 1 stanowi usługa odbioru, transportu i utylizacji odpadów medycznych oznaczonych kodami: 18 01 02*, 18 01 03*, 18 01 06*, 18 01 08*, 18 01 09, 18 01 82*. Odpady te mają pochodzić Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego im. Św. Rafała w Chęcinach (ul. Czerwona Góra 10) oraz
z Wojewódzkiej Przychodni Specjalistycznej w Kielcach (ul. Jagiellońska 72). Przedmiotem zamówienia były zatem odpady należące do grupy odpadów medycznych, w tym również odpadów zakaźnych oraz niebezpiecznych. Łączna szacunkowa ilość odpadów wytwarzanych przez zamawiającego w okresie trwania umowy to ok. 112 000 kg.

Ponadto w pkt II ppkt 8 opisu przedmiotu zamówienia zamawiający wskazał:

8. Zamawiający wymaga wykonania usługi zgodnie z nw. zapisami ustawy o odpadach dotyczącymi tzw. zasady bliskości: Zgodnie z art. 20 ust 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach zakazuje się unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych poza obszarem województwa, na którym zostały wytworzone.

Zgodnie z art. 20 ust 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach dopuszcza się unieszkodliwienie zakaźnych odpadów medycznych na obszarze województwa innego niż to, na którym zostały wytworzone, w najbliżej położonej instalacji, w przypadku braku instalacji do unieszkodliwiania tych odpadów na obszarze danego województwa lub gdy istniejące instalacje nie mają wolnych mocy przerobowych.

Wzór formularza ofertowego stanowił załącznik nr 1 do SWZ. W pkt 1.1 tego formularza dla zadania nr 1 zamawiający

wskazał:

1.1. Miejsce unieszkodliwiania odpadów (proszę podać adres spalarni): *…… (pełna nazwa) …… (ulica, nr budynku, miejscowość, kod pocztowy, województwo), która to znajduje się w odległości …….. od siedziby Zamawiającego*

W wyjaśnieniach treści SWZ z 12 czerwca 2025 r. zamawiający udzielił następującej odpowiedzi na pytanie nr 8 (poniżej treść pytania i odpowiedzi):

8 – Dotyczy zadania nr 1 - *Zamawiający w Opisie przedmiotu zamówienia SWZ w zakresie<u>Zadanie 1: Odbiór, transport i utylizacja odpadów medycznych</u> wskazał, że zamierza przekazywać do unieszkodliwiania odpady medyczne o szacowanej masie 112,00 Mg w tym odpady medyczne o charakterze zakaźnym o kodach 180102*, 180103* oraz 180182*.*

Ze względu na odpowiedzialność Zamawiającego (Wytwórcy) za prawidłowe gospodarowanie w/w zakaźnymi odpadami medycznymi stanowiącymi wysokie ryzyko skażenia epidemiologicznego zgodnie z art 20 ust. 2-6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 roku o odpadach oraz wywiązania się z obowiązku w zakresie przeprowadzenia rzetelnej oceny ofert już na etapie ich weryfikacji pod względem przestrzegania Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 roku

o odpadach wnosimy o oddanie zapisu w WARUNKACH UDZIAŁU W POSTĘPOWANIU

o treści: „Zamawiający będzie brał pod uwagę zasadę bliskości - zgodnie z art 20 ust. 2-6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 roku o odpadach. Oferta wykonawcy, który nie spełnia zasady bliskości zostanie odrzucona, zgodnie z artykułem 226 ust. 1 pkt. 5 PZP."

Brak powyższego zapisu może wiązać się z dokonaniem wyboru oferty wykonawcy

z naruszeniem przepisów dot. tzw. „Zasady Bliskości" wyrażonej w art. 20 Ustawy z dn. 14 grudnia 2012r o odpadach a tym samym prowadzić do zawarcia nieskutecznej umowy.

Wyjaśnienie: *Zamawiający w Opisie przedmiotu zamówienia SWZ w zakresie**<u>Zadanie 1: Odbiór, transport i utylizacja odpadów medycznych</u>** , w punkcie 8 wskazał: ,,8. Zamawiający wymaga wykonania usługi zgodnie z nw. zapisami ustawy o odpadach dotyczącymi tzw. zasady bliskości: Zgodnie z art. 20 ust 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r.*

o odpadach zakazuje się unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych poza obszarem województwa, na którym zostały wytworzone. Zgodnie z art. 20 ust 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach dopuszcza się unieszkodliwienie zakaźnych odpadów medycznych na obszarze województwa innego niż to, na którym zostały wytworzone, w najbliżej położonej instalacji, w przypadku braku instalacji do unieszkodliwiania tych odpadów na obszarze danego województwa lub gdy istniejące instalacje nie mają wolnych mocy przerobowych."

Ponadto w Rozdziale VI SWZ Zamawiający określił, że o udzielenie zamówienia mogą się ubiegać Wykonawcy, którzy nie podlegają wykluczeniu na podstawie art. 108 ust. 1 ustawy Pzp oraz spełniają warunki udziału w postępowaniu, min. dotyczące posiadania aktualnego zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej polegającej na zbieraniu odpadów oraz ich przetwarzaniu wydane przez właściwy organ odpowiednio ze względu na miejsce zbierania odpadów zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14.12.2012 r o odpadach lub dokument potwierdzający spełnienie warunków określone w art. 27 ust 2 pkt 2 –3) ww. ustawy.

Zamawiający na etapie badania ofert, dochowując należytej staranności będzie weryfikował informacje otrzymane od Wykonawców, również te dotyczące wykonania usługi zgodnie

z zapisami ustawy o odpadach dotyczącymi tzw. zasady bliskości. Oferta Wykonawcy, który nie spełni w/w zasady zostanie odrzucona.

W zakresie zadania nr 1 oferty złożyli odwołujący i przystępujący. Odwołujący w pkt 1.1 formularza ofertowego podał:

1.1. Miejsce unieszkodliwiania odpadów (proszę podać adres spalarni): Szpital Specjalistyczny Ducha Świętego w Sandomierzu *(pełna nazwa)* ***ul. Schinzla 13 27-600 Sandomierz*** *(ulica, nr budynku, miejscowość, kod pocztowy, województwo), która to znajduje się w odległości* ***103km*** *od siedziby Zamawiającego*

Przystępujący w tym samym punkcie w złożonym formularzu ofertowym natomiast wskazał:

1.1. Miejsce unieszkodliwiania odpadów (proszę podać adres spalarni): *Spalarnia odpadów medycznych i weterynaryjnych (pełna nazwa) ul. Dymarek 7, Kraków, 31-383, woj. małopolskie (ulica, nr budynku, miejscowość, kod pocztowy, województwo), która to znajduje się w odległości 108 km od siedziby Zamawiającego*

Pismem z 20 czerwca 2025 r. zamawiający wezwał przystępującego na podstawie art. 223 ust. 1 Pzp do wyjaśnień, w których wskazał m. in.:

Zwracamy się do Wykonawcy z żądaniem wyjaśnień w zakresie treści złożonej oferty

w postępowaniu w zadaniu nr 1 ,,Odbiór, transport i utylizacja odpadów medycznych",

a dotyczącej spełniania „zasady bliskości". W swojej ofercie jako miejsce unieszkodliwiania odpadów wskazaliście Państwo: „Spalarnia odpadów medycznych i weterynaryjnych ul. Dymarek 7, Kraków, 31-383, woj. małopolskie, która to znajduje się w odległości 108 km od siedziby Zamawiającego". Tym samym spalarnia ta nie spełnia wymogów wskazanych w art. 20 ust. 3 Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach i w takiej sytuacji „dopuszcza się

unieszkodliwienie zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych na obszarze województwa innego niż to, na którym zostały wytworzone, w najbliżej położonej instalacji, w przypadku braku instalacji do unieszkodliwiania tych odpadów na obszarze danego województwa lub gdy istniejące instalacje nie mają wolnych mocy przerobowych". (art. 20 ust. 6 Ustawy o odpadach).

Przystępujący pismem z 23 czerwca 2025 r. złożył następujący wyjaśnienia:

Zadeklarowane w przedmiotowym postępowaniu, w zakresie zadania nr 1, miejsce unieszkodliwiania odpadów, tj. instalacja termicznego unieszkodliwiania odpadów zlokalizowana w Krakowie (31-383) przy ul. Dymarek 7 spełnia wymogi zasady bliskości opisanej w art. 20 ustawy o odpadach. Jest to najbliżej położona instalacja, posiadającą wolne moce przerobowe, pozwalające unieszkodliwić odpady objęte przedmiotowym zamówieniem.

I tak, art. 20 ustawy o odpadach, w którym opisano tzw. zasadę regionalizacji nazywaną „zasadą bliskości", zakazuje unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych — poza obszarem województwa, na którym zostały wytworzone. Wyjątki od powyższej zasady przewidują ust. 5-6, zgodnie z którymi można nie stosować ustalonej zasady regionalizacji w następujących sytuacjach:

a) jeżeli odległość od miejsca wytwarzania odpadów do miejsca stosowania położonego na obszarze innego województwa jest mniejsza niż odległość do miejsca stosowania położonego na obszarze tego samego województwa;

b) na obszarze województwa innego niż to, na którym zostały wytworzone, w najbliżej położonej instalacji, w przypadku braku instalacji do unieszkodliwiania tych odpadów na obszarze danego województwa lub gdy istniejące instalacje nie mają wolnych mocy przerobowych.

To właśnie wyjątkiem związanym z brakiem wolnych mocy przerobowych mamy do czynienia w przedmiotowym postępowaniu. Powszechnie wiadomym jest bowiem, że na obszarze województwa świętokrzyskiego nie ma wystarczających mocy przerobowych pozwalających unieszkodliwić odpady medyczne wytworzone w województwie. Brak mocy przerobowych

w województwie świętokrzyskim nie jest zjawiskiem nowym, a występuje o wielu lat i trwa nadal. Potwierdzają to m. in. pisma Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego wskazujące, że funkcjonująca w województwie świętokrzyskim instalacja do unieszkodliwiania odpadów nie ma zdolności przerobowych:

a) ŚO-VI.706.48.2023 z 26 października 2023 r.,

b) ŚO-V.706.3.2023 z 15 lutego 2023 r.,

c) ŚO-VI.706.64.2022 z 26 lipca 2022 r.,

d) ŚO-VI.706.2.2022 z 18 stycznia 2022 r.

(…)

Podsumowując opisane powyżej okoliczności, należy uznać, że zaoferowane przez konsorcjum firm "ECO-ABC" Sp. z o. o. i ECO CLEAN ENERGY S.A. miejsce unieszkodliwiania odpadów spełnia wymogi zasady bliskości opisanej w art. 2 ustawy

o odpadach. Instalacja w Krakowie jest najbliżej położoną spalarnią względem miejsca wytwarzania odpadów, posiadającą niezbędne wolne moce przerobowe, pozwalające unieszkodliwić odpady medyczne objęte zamówieniem.

Pismem z 26 czerwca 2025 r. odwołujący złożył wyjaśnienia, w których stwierdził:

W odpowiedzi na otrzymane pismo z dnia 24.06.2025r. w sprawie złożenia wyjaśnień do oferty Wykonawcy, konsorcjum firm: REMONDIS Medison Sp. z o.o. oraz Szpital Specjalistyczny Ducha Świętego w Sandomierzu gwarantuje, że prze cały okres trwania przyszłej umowy zakładana w postępowaniu ilość odpadów przewidziana w zadaniu nr 1 będzie utylizowana na terenie spalarni w Szpitalu Specjalistycznym Ducha Świętego w Sandomierzu.

Pismem z 27 czerwca 2025 r. zamawiający po raz kolejny wezwał przystępującego na podstawie art. 223 ust. 1 Pzp do wyjaśnień, w których wskazał m. in.:

W związku z udzieloną przez Państwa odpowiedzią z dnia 23.06.2025 roku Zamawiający zwrócił się do Departamentu Rolnictwa, Klimatu i Środowiska Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego z prośbą o informacje w zakresie ilości odpadów medycznych wytwarzanych na terenie województwa świętokrzyskiego oraz mocy przerobowych instalacji służących do unieszkodliwiania odpadów medycznych zlokalizowanych na terenie województwa świętokrzyskiego. W odpowiedzi otrzymaliśmy informację, że funkcjonująca

w województwie instalacja do termicznego przekształcania odpadów medycznych

i weterynaryjnych zlokalizowana przy ul. Schinzla 13 w Sandomierzu posiada wolne moce przerobowe do unieszkodliwienia zakaźnych odpadów medycznych i weterynaryjnych.

(…)

W związku z powyższym prosimy o wyjaśnienie, czy zwróciliście się Państwo do spalarni przy Szpitalu Specjalistycznym Ducha Świętego w Sandomierzu z zapytaniem o możliwości przyjęcia odpadów celem ich unieszkodliwienia i czy spalarnia gwarantuje, że przez cały okres trwania przyszłej umowy zakładana w postępowaniu ilość odpadów będzie utylizowana na terenie ich spalarni w województwie świętokrzyskim oraz o przedstawienie dowodów na tę okoliczność.

W odpowiedzi na powyżej opisane wezwanie przystępujący pismem z 2 lipca 2025 r. złożył następujący wyjaśnienia:
Konsorcjum firm "ECO-ABC" Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością oraz ECO CLEAN ENERGY Spółka Akcyjn
(dalej: Konsorcjum) zwróciło się do prowadzącego instalację
w Sandomierzu z zapytaniem o możliwość przyjęcia odpadów objętych przedmiotowym zamówieniem, wytworzonych przez zamawiającego w ramach zadania nr 1. Do dnia złożenia wyjaśnień, tj. do 02.07.2025 r. do godz. 12:00, operator instalacji nie udzielił odpowiedzi na zadane przez Konsorcjum zapytanie, co jest jednoznaczne z brakiem możliwości przyjęcia odpadów, czyli brakiem niezbędnych mocy przerobowych.
Z uwagi na brak udostępnienia pisma Konsorcjum nie może odnieść się merytorycznie do informacji udzielonej przez Departament Rolnictwa, Klimatu i Środowiska Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego. Nie mniej jednak na podstawie informacji opisanych przez Państwa w ww. wezwaniu, zwracam uwagę na wadliwy sposób w jaki Urząd Marszałkowski próbuje ustalić stan faktyczny. Chodzi o rozmowę telefoniczną z pracownikiem spalarni, która obiektywnie rzecz biorąc nie może być podstawą do oceny posiadania mocy przerobowych. Pracownik spalarni, pracownik fizyczny nie ma wiedzy jakie zobowiązania zostały podjęte dla danej instalacji i w jakim okresie będą one obowiązywały, przez co nie może on w obiektywny sposób ocenić posiadanych mocy przerobowych.
W przypadku potwierdzenia przez Konsorcjanta Remondis mocy przerobowych spalarni
w Sandomierzu wskazuję,że podmiot ten właściwie do każdego postępowania, prowadzonego przez Wytwórców zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych
w województwie świętokrzyskim, składa podobne oświadczenia. Oświadczenia te nie potwierdzają jednak prawdziwego stanu, który opisaliśmy w wyjaśnianiach z dnia 23.06.2025 r., dlatego raz jeszcze zwracam uwagę na fakty.
(…)
Podsumowując, jedynie zaoferowane przez Konsorcjum miejsce unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych wytworzonych w ramach zadania nr 1 przedmiotowego postępowania, spełnia wymogi zasady bliskości. Instalacja w Krakowie jest najbliżej położoną spalarnią względem miejsca wytwarzania odpadów, posiadającą niezbędne wolne moce przerobowe, pozwalające unieszkodliwić odpady medyczne objęte zamówieniem.
18 lipca 2025 r. zamawiający dokonał wyboru najkorzystniejszej oferty w zakresie zadania nr 1. Za najkorzystniejszą została wybrana oferta przystępującego. Oferta odwołującego została sklasyfikowana na drugim miejscu w rankingu.

Treść przepisów dotyczących zarzutów w obu odwołaniach:
- art. 226 ust. 1 pkt 5 i 7 Pzp – *Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli:*
(…)
5) jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia;
(…)
7) została złożona w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji;
- art. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji – *1. Czynem nieuczciwej konkurencji jest działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta.*
2. Czynami nieuczciwej konkurencji są w szczególności:
1) wprowadzające w błąd oznaczenie przedsiębiorstwa;
2) fałszywe lub oszukańcze oznaczenie pochodzenia geograficznego towarów albo usług;
3) wprowadzające w błąd oznaczenie towarów lub usług;
4) naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa;
5) nakłanianie do rozwiązania lub niewykonania umowy;
6) naśladownictwo produktów, pomawianie lub nieuczciwe zachwalanie, utrudnianie dostępu do rynku;
7) przekupstwo osoby pełniącej funkcję publiczną;
8) nieuczciwa lub zakazana reklama;
9) organizowanie systemu sprzedaży lawinowej;
10) prowadzenie lub organizowanie działalności w systemie konsorcyjnym;
11) nieuzasadnione wydłużanie terminów zapłaty za dostarczane towary lub wykonane usługi;
12) działanie w zakresie usług pośrednictwa internetowego i wyszukiwarek internetowych
w rozumieniu art. 2 pkt 2 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie propagowania sprawiedliwości i przejrzystości dla użytkowników biznesowych korzystających z usług pośrednictwa internetowego (Dz. Urz. UE L 186 z 11.07.2019, str. 57), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/1150", naruszające przepisy tego rozporządzenia.

Izba zważyła co następuje.

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz stanowiska stron i uczestnika postępowania odwoławczego Izba uznała, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W zakresie pierwszego zarzutu Izba na wstępie ustaliła, że w województwie świętokrzyskim wytwarzane jest rocznie ponad 3 600 ton odpadów medycznych

i weterynaryjnych „podlegających zasadzie bliskości", a moce przerobowe jedynej spalarni obsługującej tego typu odpady, działającej w tym w województwie wynoszą ok. 1 200 ton. Skład orzekający zdecydował się poczynić powyżej opisane ustalenie, ponieważ wynikało ono z okoliczności bezspornych. Twierdzenie w tym zakresie podniósł zamawiający, wynikało ono również za stanowiska przystępującego, a odwołujący tego twierdzenia nie kwestionował. Zgodnie natomiast z art. 533 ust. 2 Pzp gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, Izba, mając na uwadze wynik całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane. Konsekwencją powyżej przedstawionego ustalenia było stwierdzenie wskazujące, że ponad 2/3 odpadów medycznych wytworzonych w województwie świętokrzyskim musi być utylizowanych poza granicami województwa czyli przy zastosowaniu wyjątku od zasady bliskości wynikającego z art. 20 ust 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach: *Dopuszcza się unieszkodliwienie zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych na obszarze województwa innego niż to, na którym zostały wytworzone,*

w najbliżej położonej instalacji, w przypadku braku instalacji do unieszkodliwiania tych odpadów na obszarze danego województwa lub gdy istniejące instalacje nie mają wolnych mocy przerobowych.

Odwołujący w formularzu ofertowym jako miejsce unieszkodliwiania odpadów wskazał jedyną spalarnię działającą na terenie województwa świętokrzyskiego, która jest zarządzana przez członka konsorcjum odwołującego. Ponadto odwołujący nie przedstawił stanowiska, które uprawdopodabniałoby w jaki sposób wskazana przez niego instalacja (jedyna na terenie województwa świętokrzyskiego) radzi sobie z unieszkodliwianiem całości odpadów medycznych wytwarzanych w na terenie województwa w ujęciu rocznym (zamówienie

w zakresie zadania nr 1 ma być realizowane przez 12 miesięcy, stąd Izba uznała, że posługiwanie się w tym wypadku rocznym okresem czasu było adekwatne). Stąd mając na uwadze powyżej opisane informacje można było wysnuć dwa wnioski:

- albo nieprawdziwe były dane wskazujące, że jedyna działająca na terenie województwa świętokrzyskiego instalacja utylizująca odpady medyczne jest w stanie „przerobić" tylko ok. 1/3 całości wytworzonych odpadów;
- albo pozostała część odpadów medycznych wytwarzanych na terenie województwa świętokrzyskiego (czyli *de facto* większość), przekraczająca moce przerobowe instalacji będącej w dyspozycji odwołującego, jest utylizowana w instalacjach mieszczących się poza terenem tego województwa.

Pierwszy z powyżej opisanych wniosków Izba odrzuciła ze względów opisanych wcześniej tj. informacje przedstawione przez zamawiającego okazały się bezsporne i skład orzekający w okolicznościach przedmiotowej sprawy nie znalazł powodów, aby ich kwestionować. Tym samym, siłą rzeczy, skład orzekający doszedł do przekonania, że

w praktyce ok. 2/3 odpadów medycznych wytwarzanych rocznie na terenie województwa świętokrzyskiego utylizowanych jest w instalacjach położonych poza tym województwem. Praktykę tą Izba oceniła jako wynikającą z okoliczności obiektywnych. Ponadto w trakcie postępowania odwoławczego nie zostały złożone dowody, które potwierdzałyby, że wykonawcy będący w sytuacji przystępującego, czyli przekazujący odpady medyczne z terenu województwa świętokrzyskiego do instalacji zlokalizowanych na terenie innych województw, byli karani przez właściwe organy za naruszenie zasady bliskości wynikającej z ustawy

o odpadach. Dodatkowo przystępujący na rozprawie potwierdził, że na niego nie były nakładane kary związane z naruszeniem tej zasady. Co więcej jak wynika z wyroku z 21 października 2024 r. w sprawie o sygn. akt 3503/24 *przepisy ustawy o odpadach przewidują odpowiedzialność karną i kary administracyjne za nieprzestrzeganie przepisów dotyczących unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych – poza obszarem województwa, na którym zostały wytworzone, o czym stanowi Dział X Przepisy karne i administracyjne kary pieniężne, a mianowicie na treść art. 171 oraz art. 172 ustawy*

o odpadach (…) Z kolei zgodnie z art. 193 Orzekanie w sprawach, o których mowa w następuje na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz.U. z 2022 r.).

A co za tym idzie, weryfikacja czy Uczestnik postępowania w sposób prawidłowy stosuje przepisy o odpadach nie leży w kompetencjach Krajowej Izby Odwoławczej

W ocenie składu orzekającego w takich sytuacjach jak ta należy stosować indywidualne podejście, które uwzględni wszystkie okoliczności składające się na stan faktyczny sprawy oraz pozwoli w stopniu możliwie jak najszerszym pogodzić zasadę bliskości wynikającą

z ustawy o odpadach z zasadą uczciwej konkurencji wynikającą z Pzp. Zasada bliskości nie wyklucza działania zasady uczciwej konkurencji zatem jest możliwe działanie, które te zasady może pogodzić. W tym celu konieczna jest analiza stanu faktycznego danej sprawy.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy Izba uznała, że nie można było uznać, że oferta przystępującego powinna zostać odrzucona jako niezgodna z warunkami zamówienia
w związku z naruszeniem zasady bliskości. Warto było również podkreślić argumentację wynikającą z wyroku z 23 września 2024 r. o sygn. akt KIO 3244/24, w którym Izba stwierdziła:
W sytuacji gdy ofertę w postępowaniu składa podmiot prowadzący jedyną instalację na terenie województwa zachodzą uzasadnione obawy o możliwość ograniczenia konkurencji wyłącznie do tego podmiotu. Wskazuje na to również obecne odwołanie. Ocena stanu faktycznego wynikającego z prowadzonej w Sandomierzu spalarni miała już swój wyraz w wyroku KIO 702/23, dotyczącym odwołania konsorcjum w składzie z zarządzającym spalarnią. Tam również skład orzekający dostrzegł konsekwencje zarzutów naruszenia zasady bliskości określonej w art. 20 ust. 6 ustawy o odpadach, wskazując na możliwość podejmowania decyzji co do sposobu wykorzystania spalarni, tak aby zapewnić sobie uzyskanie i realizację zamówień. Dopuszczenie do monopolizacji postępowań przez podmioty prowadzące instalacje nie może być niczym tłumaczone.
Ponadto ww. orzeczeniu Izba wskazała również, *że nie było możliwe stwierdzenie naruszenia zasady bliskości, wyłącznie w oparciu o oświadczenia złożone w ofertach. Z jednej strony, nie mogło rodzić negatywnych skutków dla konsorcjum (…) oświadczenie konkurenta*
o zarezerwowaniu dla zamawiającego mocy przerobowych. Skoro inni wykonawcy nie mają możliwości zawarcia umowy ze spalarnią, na co wskazywali przystępujący i zamawiający, to oświadczenie to miało wyłącznie znaczenie dla oferty odwołującego. Z drugiej strony zamawiający powinien mieć na uwadze ograniczenia wynikające z możliwości tej spalarni. Zamawiający nie wymagał przedstawienia w ofercie informacji o dostępnych mocach przerobowych, co w zasadzie uniemożliwiało stwierdzenie ponad wszelką wątpliwość, iż odpady wyprodukowane w ramach obecnego zamówienia będą mogły być przekazane
w całości do spalarni w Sandomierzu przez cały okres świadczenia usługi. Sama deklaracja wykonawcy ubiegającego się o zamówienie nie miała rozstrzygającego znaczenia. Istotne
w ocenie składu orzekającego były informacje z Urzędu Marszałkowskiego, określające ilości odpadów wytwarzanych na terenie województwa, jak również moc przerobową spalarni, jako niewystarczającą dla odebrania wszystkich produkowanych na terenie województwa odpadów medycznych.
Mając na uwadze potrzebę uwzględnienia zmieniających się uwarunkowań realizacji usługi, na które wpływ ma ustalenie stopnia w jakim istniejąca na terenie województwa instalacja posiada już wykorzystane moce przerobowe, nie jest możliwe stwierdzenie, iż odpady nie będą musiały być kierowane do innych instalacji z poszanowaniem przepisów właściwych. Sam odwołujący potwierdził, iż spalarnia jaką posiada na terenie województwa (jedyna) nie posiada wystarczających mocy przerobowych dla ilości odpadów medycznych i weterynaryjnych wytwarzanych na terenie województwa, a tym samym jej wskazanie nawet w jego ofercie nie przesądzało, iż w trakcie świadczenia usługi nie zajdzie konieczność przekazania odpadów do innej instalacji.
Cytowany obszernie powyżej wyrok w sprawie o sygn. akt KIO 3244/24 należało potraktować jako wyjątkowo adekwatny, ponieważ dotyczył analogicznej sytuacji, tj. zamawiającym był podmiot mający siedzibę na terenie województwa świętokrzyskiego, a odwołujący
i przystępujący byli właściwie tożsami – z tym zastrzeżeniem, że odwołujący w tamtej sprawie działał w konsorcjum, które obejmowało jeszcze jeden podmiot. Co więcej w wymienionym
w ww. orzeczeniu, wyroku z 27 marca 2023 r. sprawie o sygn. akt KIO 703/23 wskazano: *Izba nie podziela wynikającej ze stanowiska Odwołującego tezy, zgodnie z którą już sam fakt, że jedyna instalacja zlokalizowana w województwie świętokrzyskim znajduje się w jego dyspozycji powoduje, że tylko oferta Odwołującego może być uznana za zgodną z przepisami i warunkami zamówienia, a inni wykonawcy z zasady nie mogą skutecznie ubiegać się*
o udzielenie przedmiotowego zamówienia. Gdyby rozumieć zasadę bliskości tak jak to robi Odwołujący, oznaczałoby to, że Odwołujący miałby faktyczny monopol na odbiór i unieszkodliwianie odpadów wytworzonych na terenie województwa świętokrzyskiego. Okoliczność, że Odwołujący może gospodarować mocami przerobowymi swojej instalacji w sposób umożliwiający mu realizację zamówienia nie świadczy o tym, że instalacja generalnie ma wolne moce przerobowe.
Nie bez znaczenia pozostawał również fakt związany z niewielką różnicą pomiędzy odległościami spalarni wskazanych przez odwołującego i przystępującego w stosunku do siedziby zamawiającego. Zgodnie z oświadczeniami zawartymi w formularzach ofertowych tych podmiotów spalarnia wskazana przez odwołującego miała się znajdować w odległości 103 km od siedziby zamawiającego, a spalarnia wymieniona przez przystępującego
w odległości 108 km. Różnica w odległości była zatem nieznaczna, przez co nie można było zakładać, że ryzyka związane z przewożeniem odpadów diametralnie się zwiększą.
Do uwzględnienia odwołania nie doprowadziły również dowody przedstawione przez odwołującego. Dowody załączone do odwołania zostały pominięte w związku z argumentacją przedstawioną powyżej, wynikającą z cytowanych orzeczeń w tym przede wszystkim

z orzeczenia w sprawie o sygn. akt KIO 3244/24. Z podobnych względów Izba pominęła również dowód złożony wraz pismem z 2 września 2025 r., tj. zestawienie ilości przyjętych do unieszkodliwienia odpadów za miesiąc sierpień i czerwiec. Poza tym skład orzekający stwierdził, że przedmiotowy dowód okazał się nieprzydatny, ponieważ nie uwzględniał informacji o kodach odpadów, tylko zawierał generalne informacje o ilościach odpadów przyjętych do unieszkodliwienia w instalacji zarządzanej przez Szpital Specjalistyczny Świętego Ducha w Sandomierzu w wybranych miesiącach z podziałem na ilość odpadów pochodzących od podmiotów, które je wytworzyły. Opis przedmiotu zamówienia
w postępowaniu obejmował odpady medyczne o określonych kodach, zatem brak informacji w dowodzie odnośnie odpadów o określonych kodach czynił ten środek dowodowy bezużytecznym.
Z powyżej opisanych powodów Izba oddaliła zarzut naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp podniesiony w pkt I*petitum* odwołania.
W ramach drugiego zarzutu odwołujący wskazywał, że oferta przystępującego powinna zostać odrzucona na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 7 Pzp w związku z art. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji z uwagi na to, że oferta złożona została w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji, albowiem przystępujący miał świadomie naruszyć interes innego przedsiębiorcy tj. Szpitala Specjalistycznego Ducha Świętego
w Sandomierzu – konsorcjanta odwołującego przez wprowadzenie w błąd zamawiającego
w piśmie z 2 lipca 2025 r., stanowiącego odpowiedź na wezwanie zamawiającego z 27 czerwca 2025 r. przez wskazanie, że przystępujący zwracał się do spalarni w Sandomierzu
z pismem o udzielenie informacji czy posiada ona wolne moce przerobowe. W zakresie tego zarzutu skład orzekający wziął pod uwagę złożony ostatecznie na posiedzeniu przez przystępującego dowód w postaci wydruku korespondencji z poczty elektronicznej z 30 czerwca 2025 r. Z dowodu tego wynikało, że przystępujący 30 czerwca 2025 r. wysłał informację na nieprawidłowy adres instalacji w Sandomierzu, tj. na adres s.. Tymczasem prawidłowy adres placówki to . Tym samym ustalone w ten sposób okoliczności sprawy wskazywały, że przystępujący posłużył się nieprawidłowym adresem poczty elektronicznej, stąd do instalacji w Sandomierzu nie dotarło zapytanie ze strony przystępującego.
Ponadto, jak słusznie argumentował zamawiający, z okoliczności przedstawionej przez odwołującego wskazującej, że przystępujący nie zwrócił się z zapytaniem o możliwość zawarcia umowy konsorcjum oraz z pytaniem w kwestii mocy przerobowych spalarni na potrzeby postępowania, nie wynikało, że czyn ten może zostać uznany za działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami zagrażające lub naruszające interes innego przedsiębiorcy lub klienta. Brak podjęcia współpracy z konkurentem (i to w trakcie toczącego się postępowania) czy fakt znany przystępującemu i zamawiającemu, tj. złożenie przez odwołującego w ramach postępowania oświadczenia o wolnych mocach przerobowych nie świadczył o udowodnieniu przez odwołującego zaistnienia czynu nieuczciwej konkurencji. Aby doszło do popełnienia czynu nieuczciwej konkurencji, niezbędne jest kumulatywne spełnienie następujących przesłanek:
- działanie poddane ocenie musi zostać podjęte w związku z działalnością gospodarczą;
- czyn ten musi być sprzeczny z prawem lub dobrymi obyczajami;
- działanie to musi zagrażać interesowi innego przedsiębiorcy lub klienta lub naruszać go.
Żadna z powyżej wymienionych przesłanek nie została przez odwołującego wykazana, zatem Izba oddaliła zarzut naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 7 Pzp w związku z art. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 roku o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, wskazany w pkt II *petitum* odwołania.

W związku z powyższym Izba uznała, że odwołanie podlegało oddaleniu i na podstawie art. 553 zdanie pierwsze Pzp orzekła jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku, na podstawie art. 557 i 575 Pzp oraz § 5 pkt 1 i 2 lit. b) w zw. z § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437), zaliczając na poczet kosztów postępowania odwoławczego koszt wpisu od odwołania oraz koszt poniesiony przez zamawiającego z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika. Jednocześnie Izba zasądziła od odwołującego na rzecz zamawiającego koszty związane z wynagrodzeniem pełnomocnika (na podstawie rachunku złożonego na rozprawie).

Przewodniczący:……..……